

Дидактическа задача: Преразкажете подробно текста от името на дядо Нейко.

На младини дядо Нейко беше овчар. Цял живот премина в гората с овцете и козите. А сега е стар, неподвижен и живее от помощта на добрите хора.

Един ден старецът беше приклекнал до зида на общината и се припичаше на топлото мартенско слънце. В това време пристигна отнякъде пътник, чужденец. Той яхаше охранен кон. Дрехите му бяха нови и скъпи. Пътникът спря и скочи пъргаво от коня.

— Добър ви ден, хора! — подвикна весело той на събраните пред общината селяни.

Селяните поздравиха с почит пътника.

— На гости ви ида! — засмя се пътникът. — Търся тук един стар познайник. Кажете ми, жив ли е още старият овчар дядо Нейко? Във вашето село ли е още?

— Ей го, е! — посочиха селяните стареца.

Човекът го приближи, пое и целуна десницата на стареца. Селяните гледаха смаяни: такъв богат човек целува ръка на бедния старец!

— Как си, дядо Нейко, живо-здро ли си?

— Е, че сполай на бога, живея... А ти кой си? И отгде ми знаеш името?

— Не ме ли позна дядо Нейко? Аз съм от вашето село. Аз съм Камен...

— Камен! Сирачето Камен! — извикаха селяните. — Гдето го пропъдиха лошите му братя и той се изгуби още от малко момче?

— Камене, ти ли си, Каменчо?... Върна ли се, Каменчо? — плачеше дядо Нейко от радост.

— Аз съм, дядо Нейко. Помниш ли? Тогава аз минах в полето покрай твоето стадо. Вървах и плачех. Видя ме ти. Хляб ми даде и добри съвети. „Върви, Каменчо, по света! — рече ми ти. — Но помни: не прося, а с труд изкарвай прехраната си! Не забравяй и другите. Прави добро на хората, синко!“ Беден беше и ти като мене, дядо Нейко. За спомен ми даде една връвчица, която отрязва от цървула си. Поръча ми след всяка добрина да връзвам по едно възелче на връвчицата. Послушах съвета ти. Правих добро и сполучих. Ето твоята връвчица. Тя беше златна за мене. Познаваш ли я?

И чужденецът подаде една лъскава връвчица на стареца. Наистина тя беше същата негова връвчица, но сега на всяко възелче висеше по една жълтица.

— Че това са жълтици, синко! — извика разтрепераният от радост старец

— Жълтици, дядо Нейко. Нали ти сам ми каза тогава, че който прави добро, добро сполучва. Ето, ти ме посъветва тогава за добро и аз ти се отплащам сега.

НЕПОЗНАТИ ДУМИ:

Жълтица - Жълтица (или в някои области златица) е събирателно име на златните монети, които са били в обращение по българските земи.

Цървул - Цървулите, наричани още опинци, опънци, опинки, връвчанки или калеври са вид традиционни обувки, характерни за Балканския полуостров.

Зид - Изградена от тухли или от камък стена – на сграда или на ограда. Къщите са оградени с високи зидове.

Община - Общината е административна единица в много съвременни държави, като най-често обхваща едно или няколко селища и се ползва с известно самоуправление.

Сполай на Бога - Сполай ...(на някого). Благодаря, благодарение на Бога.